

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

▲

▼

**STUDENTŲ
MOKSLINĖS VEIKLOS
LXXV
KONFERENCIJA**

▲

▲

Vilnius, 2023 m. gegužės 15–19 d.
PRANEŠIMŲ TEZĖS

*Leidinį sudarė VU MF Mokslo specialistė
dr. Simona KILDIENĖ*

Mokslo komitetas:

Prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė
Doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
Prof. dr. Vaiva Hendrixson
Doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
Prof. dr. Nomedas Rima Valevičienė
Prof. dr. Eglė Preikšaitienė
Dr. Diana Bužinskienė
Prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
Doc. dr. Saulius Galgauskas
Prof. dr. Eugenijus Lesinskas
Doc. dr. Valdemaras Jotautas
Prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas

Dr. Ieva Stundienė
Prof. dr. Marius Miglinas
Doc. dr. Birutė Zablockienė
Inga Kisielienė
Prof. dr. Violeta Kvedarienė
Dr. Žymantas Jagelavičius
Prof. dr. (HP) Edvardas Danila
Doc. dr. Kristina Ryliškienė
Dr. Gunaras Terbetas
Prof. dr. Alvydas Navickas
Doc. dr. Rima Viliūnienė
Prof. dr. Sigita Lesinskienė

Doc. dr. Sigitas Ryliškis
Doc. dr. Vytautas Tutkus
Dr. Danutė Povilėnaitė
Doc. dr. Sigita Burokienė
Dr. Agnė Abraitienė
Prof. dr. Pranas Šerpytis
Prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
Prof. dr. Vilma Brukienė
Dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
Doc. dr. Marija Jakubauskienė

Organizacinis komitetas:

Martyna Sveikataitė
Rafal Sinkevič
Gintarė Zarembaitė
Alicija Krasavceva
Karina Mickevičiūtė
Jogailė Gudaitė
Emilis Gegeckas
Auksė Ramaškevičiūtė
Tautvydas Petkus
Kristina Marcinkevičiūtė
Melita Virpšaitė

Gabrielė Lissauskaitė
Rosita Reivytytė
Kamilė Čeponytė
Šarūnas Raudonis
Monika Rimdeikaitė
Inga Česnavičiūtė
Tadas Abartis
Rūta Bleifertaitė
Kristijonas Puteikis
Saulius Ročka
Paulius Montvila

Agnė Timofejevaitė
Augustė Lapinskaitė
Emilis Šostak
Gratas Šepetyš
Gediminas Gumbis
Erika Ališauskienė
Indrė Urbaitė
Miglė Vilniškytė
Urtė Smailytė
Gabriela Šimkonytė
Julija Bitautaitė

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2023

© Vilniaus universitetas, 2023

ANESTEZIJOS IR INTENSYVIOSIOS TERAPIJOS SLAUGYTOJŲ FIZINIS AKTYVUMAS IR JO ĮTAKA PERDEGIMO SINDROMUI

Darbo autorius. Paulius RAZMYS (Išplėstinės praktikos slaugos magistrantūros programa, II kursas).

Darbo vadovė. Doc. dr. Aldona MIKALIŪKŠTIENĖ, VU MF Sveikatos mokslų institutas, Slaugos katedra.

Darbo tikslas. Įvertinti anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų fizinį aktyvumą ir jo įtaką perdegimo sindromui.

Darbo metodika. Tyrimui atlikti pasirinktas kiekybinis tyrimo metodas, naudojant anoniminį apklausos metodą raštu. Formuojant netikimybinę tiriamųjų imtį, buvo pritaikytas proginis imties sudarymo būdas. Sudarant tyrimo anketą buvo panaudoti du standartizuoti klausimynai: Tarptautinis fizinio aktyvumo klausimynas (trumpoji versija) (angl. *International Physical Activity Questionnaires – IPAQ*) ir Kopenhagos perdegimo klausimynas (angl. *Copenhagen Burnout Inventory*). Taip pat į anketą buvo įtraukti klausimai tiriamųjų sociodemografinėi situacijai įvertinti. Gautų duomenų analizė atlikta naudojant kompiuterines programas „MS Excel“ ir „SPSS 25.0“. Tyrime dalyvavo 355 anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojai. Daugiau nei pusė ($n=207$; 58,3 proc.) dirbo reanimacijos ir intensyviosios terapijos skyriuje, apie trečdalis ($n=98$; 27,6 proc.) – operaciniame bloke. Pagal darbo krūvį tyrimo dalyviai buvo suskirstyti į 3 grupes: šiek tiek mažiau nei pusė (46,0 proc., $n=163$) slaugytojų dirbo didesniu nei 1 etatas, bet mažesniu nei 1,5 etato krūviu, 96 slaugytojai (27 proc.) dirbo etatu ar mažiau ir 96 slaugytojai (27 proc.) – 1,5 etato ar daugiau. Daugumos slaugytojų išsilavinimas – aukštasis: neuniversitetinis (54,6 proc., $n=194$) ir universitetinis (34,1 proc., $n=121$).

Rezultatai. Siekiant išanalizuoti anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų fizinį aktyvumą, buvo apskaičiuota, kiek slaugytojų ($n=281$) yra fiziškai neaktyvūs, minimaliai aktyvūs ir kiek sveikatą stiprinančiai fiziškai aktyvūs. Nustatyta, kad šiek tiek daugiau nei pusė (58,7 proc.) buvo minimaliai fiziškai aktyvūs, 28,8 proc. – fiziškai neaktyvūs ir tik 12,5 proc. slaugytojų nustatytas sveikatą stiprinantis fizinis aktyvumas. Daugiau jaunesnio amžiaus slaugytojų pasiekė sveikatą stiprinančio fizinio aktyvumo lygį, tačiau statistiškai reikšmingo skirtumo tarp grupių nenustatyta ($p>0,05$). Daugiausiai slaugytojų abiejose amžiaus grupėse buvo minimaliai fiziškai aktyvūs: jaunesniųjų grupėje minimalus fizinis aktyvumas nustatytas 56,3 proc., o vyresniųjų grupėje – 61,8 proc. slaugytojų. Didesnio svorio slaugytojų grupėje buvo daugiau minimaliai fiziškai aktyvių ir mažiau sveikatą stiprinančių aktyvių asmenų nei mažesnio svorio slaugytojų grupėje ($p<0,05$). Mažesnio ar normalaus svorio anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojai yra labiau fiziškai aktyvūs, nei atsvarį turintys ar nutukę. Nustatytas statistiškai

reikšmingas skirtumas tarp slaugytojų asmeninio ir su darbu susijusio perdegimo sindromų lygių ($p < 0,05$): slaugytojų asmeninio perdegimo sindromo lygis yra aukštesnis ($48,08 \pm 16,75$) nei su darbu susijusio perdegimo sindromo ($44,47 \pm 17,89$) lygis. 41,4 proc. – nustatytas vidutinio lygio ir 7,3 proc. – aukšto lygio asmeninio perdegimo sindromas; trečdaliui (32,7 proc.) tiriamųjų nustatytas vidutinio lygio ir 7,0 proc. – aukšto lygio su darbu susijęs perdegimo sindromas. Aukštesniojo išsilavinimo slaugytojų asmeninio perdegimo sindromo lygis buvo reikšmingai ($p < 0,05$) žemesnis nei aukštąjį neuniversitetinį išsilavinimą įgijusių slaugytojų, o su darbu susijusio perdegimo sindromo lygis buvo reikšmingai žemesnis nei kitų dviejų grupių respondentų (aukštąjį neuniversitetinį ir universitetinį išsilavinimą įgijusių slaugytojų). Nustatyta, kad kuo aukštesnis asmeninio perdegimo sindromo ir su darbu susijusio perdegimo sindromo lygis tuo jaunesnis respondentų amžius ir mažesnis darbo stažas ($p < 0,05$).

Išvados. Daugiau nei pusė respondentų buvo minimaliai fiziškai aktyvūs ir tik kas aštuntam nustatytas sveikatą stiprinantis fizinis aktyvumas. Anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojų perdegimo sindromo lygiui įtaką turėjo jų vaikščiojimui bei sėdėjimui praleidžiamo laiko trukmė bei užsiėmimai sveikatą stiprinančia fizine veikla. Sveikatą stiprinančia fizine veikla užsiimančių tiriamųjų, asmeninio perdegimo sindromo lygis ir su darbu susijusio perdegimo sindromo lygis buvo mažesnis, palyginti su fiziškai neaktyviais.

Raktažodžiai. Fizinis aktyvumas; perdegimo sindromas; anestezijos ir intensyviosios terapijos slaugytojai.